

NAŠE SRDCE ŽÍZNÍ *PO NAPLNĚNÍ*

SVĚTSKOST

JE JAKO PRACH

Popel o Popeleční středě vrhá světlo na marnost, která se skrývá za naším ustaraným úsilím mít odměnu a odplatu na tomto světě. Připomíná, že světskost je jako prach, který odvane lehký vítr.

Nejsme na světě proto, abychom se hnali za větrem. Naše srdce žízní po naplnění. Postní doba je pak časem, který nám Pán daroval, abychom se navrátili do života, vyléčili své nitro a ubírali se k Velikonocům, k tomu, co nepomíjí, k naplněnému životu u Boha. Je to cesta uzdravování, která nezmění vše ze dne na den, avšak dennodenně do života vnese nového ducha, jiný styl.

Právě k tomu slouží modlitba, konání dobrých skutků a půst: pokud byly očištěny od pokrytectví vnějškovosti, mohou se rozvinout v plné své síle a obnovit živý vztah k Bohu, bližním i sobě samým.

DÍKY MODLITBĚ MŮŽEME ROZKVÉTAT

Neokázalá modlitba (Mt 6,6) je tajemstvím, díky němuž rozkvétá vnější život. Je to vřelý, láskyplný a důvěryplný dialog, který utěšuje a otevírá srdce. Zejména v postní době se modleme s pohledem upřeným na kříž, dejme se prostoupit Boží něhou a vložme rány tohoto světa i své vlastní rány do Jeho ran. Nespěchejme a mlčky s Ním přebývejme. Bůh miluje diskrétní lásku.

CHARITA DODÁVÁ SRDCI POKOJ

Pokud je modlitba pravá, projevuje se i v milosrdné lásce. Postní charita, nás přivádí k podstatnému, tedy k niterné radosti z daru. Almužna, udílená mimo světla reflektorů, dodává srdci pokoj a naději. A umožňuje nám odhalit cenné tajemství: dávat rozradostňuje srdce více než přijímat.

PŮST POMÁHÁ UDRŽET SE VE FORMĚ

Půst není dieta. Osvobozuje nás od posedlosti tělesným blahobytem a pomáhá nám udržovat ve formě ne tělo, nýbrž ducha. Půst nás vede k tomu, abychom věcem přisoudili správnou hodnotu a připomíná nám, že život nelze podřídít pomíjivým scénářům tohoto světa. Půst se neomezuje pouze na jídlo – zejména v postní době se máme postit od toho, na čem jsme jakkoliv závislí.

Modlitba, dobré skutky a půst jsou hlavními cestami, které Bohu umožňují, aby zasahoval do našich životů a běhu světa. Jsou to zbraně ducha, jimiž vyprošujeme od Boha onen pokoj, který lidé sami nedokážou nabýt a budovat.

Zpracováno podle promluvy Papeže Františka 2. března 2022. Redakčně upraveno.